

בש"פ 6537/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 6537/16

כבוד השופטת ע' ברון
פלוני

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיב:

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו (כבוד השופט ב' שגיא) ב-עמ"ת
50926-08-16 מיום 23.8.2016

עו"ד רונה שוורץ

מטעם המבקש:

החלטה

1. ביום 19.5.2016 הוגש נגד המבקש כתב אישום בגין פציעה בנסיבות מחמירות, ובד בבד הוגשה גם בקשה למעצרו עד תום ההליכים. בו ביום הורה בית משפט השלום בתל אביב (כבוד השופטת ד' אמיר) על הארכת מעצרו של המבקש עד להחלטה אחרת, בתנאי אשפוז בבית חולים פסיכיאטרי. כך לצורך הסתכלות פסיכיאטרית ומתן חוות דעת לגבי מסוגלותו לעמוד לדין, ובשאלה אם היה אחראי למעשיו בעת ביצוע העבירה המיוחסת לו. לאחר שניתנה חוות דעת פסיכיאטרית כאמור, ביום 29.5.2016 קבע בית המשפט (כבוד השופטת ר' פוזננסקי כץ) כי המבקש אינו כשיר לעמוד לדין באותה עת והורה על הפסקת ההליכים נגדו מכוח סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. עם זאת, ומאחר שנמצא כי נשקפת מן המבקש מסוכנות ומצבו מצריך אשפוז, ניתן צו לאשפוזו של המבקש באשפוז פסיכיאטרי לפי סעיף 15(א) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991. ביום 15.8.2016 הורתה הוועדה הפסיכיאטרית על שחרורו של המבקש מאשפוז, ועל מתן טיפול מרפאתי – ולבקשת המדינה עיכבה הוועדה את החלטת השחרור עד ליום 24.8.2016.

ביום 17.8.2016 הגישה המדינה בקשה לעיון חוזר בהחלטה שלפיה המבקש אינו כשיר לעמוד לדין ולחידוש ההליכים נגדו, ודין בבקשה זו נקבע ליום 21.8.2016. במהלך הדיון הוצג בפני בית המשפט (כבוד השופטת נ' תבור)

עמוד 1

מידע רפואי עדכני, שעל יסודו הורה בית המשפט על חידוש ההליכים הפליליים נגד המבקש. עוד נקבע, כי מאחר שמן המידע החדש עולה כי המבקש עודנו זקוק לטיפול פסיכיאטרי – יש להורות על מעצרו בתנאי אשפוז עד להחלטה אחרת (להלן: החלטת המעצר). דיון נוסף נקבע ליום 24.8.2016 (להלן: הדיון הנדחה), והפסיכיאטר המחוזי התבקש להציג לקראת דיון זה חוות דעת פסיכיאטרית עדכנית וערוכה כדין בעניינו של המבקש.

2. אתמול, יום 22.8.2016, הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי בתל אביב על החלטתו של בית משפט השלום בנוגע לחידוש ההליכים, וכן בנוגע להחלטת המעצר. היום, יום 23.8.2016, הורה בית המשפט המחוזי (כבוד השופט ב' שגיא) כי הערר נקבע לדיון ביום 25.8.2016. על החלטה זו מבקש עתה המבקש כי תינתן לו רשות לערור – כאשר לטענתו שומה היה על בית המשפט המחוזי לקבוע דיון בבקשה עוד היום (23.8.2016) מפאת דחיפותה. על פי הנטען, דחיית הדיון עד לאחר הדיון הנדחה שעתיד להתקיים בפני בית המשפט השלום ביום 24.8.2016 מהווה הלכה למעשה דחייה של הערר מבלי לדון בו.

3. לא ראיתי מקום לבקשה ודינה להידחות, אף ללא קבלת תגובה מטעם המשיבה. אין לומר כי ניהול הדיון במועד שנקבע מרוקן את הערר מתוכן. עניינו של הערר הוא בראש ובראשונה בסוגית כשירותו של המבקש לעמוד לדין – וברי כי המועד שנקבע לדיון אינו מסכל את הערר בהיבט זה. הסוגיה השנייה שעולה בערר היא מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו – וגם מבחינה זו אין לומר כי יש במועד שנקבע כדי ליתר את הערר. מטבע הדברים שאלת המעצר עד תום ההליכים תיוותר רלוונטית גם בעוד יומיים, למעט אם ישיג המבקש את מבוקשו כבר בדיון הנדחה שנקבע לפני הערכאה הדיונית למחר. אמנם אין להקל ראש בכך שבמהלך היוםיים הבאים עד לדיון בערר נתון המערער באשפוז – ואולם יוזכר כי צו האשפוז ניתן עוד ביום 29.5.2016, ובהחלטת המעצר נושא הערר בית משפט השלום רק האריך את תוקפו של הצו באופן ארעי ותוך קביעת הדיון הנדחה בתוך 3 ימים לאחר מכן.

4. התוצאה היא שאני מורה על דחייתה של בקשת הרשות לערור.

ניתנה היום, י"ט באב התשע"ו (23.8.2016).

ש ו פ ט ת